

Predmet: Sanski Most – Lušci Palanka (opt. Milorad Jovanović)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 7/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 22.05.2019.

Putem video-konferencijske veze sa Kantonalnim sudom u Bihaću ispitani su svedoci Ramiz Ramić i Mirvad Dervišević. Obzirom da u sudnici ne postoje tehničke mogućnosti da posmatrači koriste slušalice, praćenje ispitivanja svedoka bilo je veoma otežano.

Ispitivanje svedoka Ramiza Ramića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je dao 11. septembra 2012. godine pred nadležnim organima u BiH. Tokom juna i jula meseca 1992. godine bio je kući u selu koje se nalazi u blizini mesta Lušci Palanka. U selo su dolazili pripadnici srpske policije i odvodili ljude na ispitivanje u Lušci Palanku. Svedoka je na ispitivanje odveo policajac Boško Petrović. Odveden je u prostorije Spomen-doma „Brano Miljuš“, gde je i zadržan. Ispitivao ga je komandir Slavko Vuković i pitao ga je gde mu je oružje, na šta mu je svedok odgovarao da nema nikakvog oružja i da na njega ne bi ni pucao. Komandir mu je pretio govoreći mu da će „otići na ledinu“. Bio je zatvoren zajedno sa još šest–sedam muškaraca, od kojih se seća Jusufa, Cerića, ali sa njima nije bio Dedo Dervišević. Tokom boravka u zatvoru optuženi ga nije tukao, ali je tukao Sadmira Alibegovića koji je bio zatvoren u susednoj prostoriji. Kasnije je saznao da se osoba koja je tukla Sadmira zove Milorad Jovanović. On je u tom periodu bio vojno lice u vojnom odelu, imao je činove, i vozio je auto koji svedok naziva „katrica“.

Ispitivanje svedoka Mirvada Derviševića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je dao 28. maja 2015. godine pred nadležnim organima BiH. Naveo je da je 15. juna 1992. godine oko tri ili četiri sata ujutru srpska policija provalila u njihovu kuću i tražila svedokovog oca Dedu. U kući su tada bili svedok, star 13 godina, sa majkom i bratom, dok je otac bio sakriven u blizini. Među policajcima koji su došli prepoznao je Boška Petrovića, Đuru Grujića i Miru Lugar. Policajci su ih sve isterali iz kuće i pretresli kuću na način da su napravili haos. Majku je udario Boško Petrović i rekao da se otac javi u policiju. Posle toga se otac spremio i otišao u policiju, i od tada ga više nije video. Čuo je da je njegovog oca, dok je bio zatvoren, tukao optuženi, a to mu je potvrdio i Mensud Avdić. Za optuženog je čuo nakon par meseci. On je išao okolo sa plavim kombijem i kupio ljude koji su odvođeni u policiju. Da je optuženi učestvovao u ubistvu njegovog oca svedok je saznao tek 1994. godine. Naime, optuženi ih je čuvao, ali nikada u njihovoj kući nije ručao. Svedokov otac je preminuo na rukama Jasmina Avdića i njegovo telo je stavljeno u vreću koja je izbačena kraj puta, gde je i pronađena, pa je to prijavljeno policiji. Policija je naredila da se telo skloni, tako da je negde zakopano. Koliko je svedoku poznato, njegov otac nije imao nikakvo oružje. Istog jutra kada je

policija došla da traži svedokovog oca, nekoliko muškaraca iz porodice Avdić uhvaćeno je i odvedeno.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 28. jun 2019. godine, sa početkom u 12:00 časova.

Fond za humanitarno pravo